

Allehelgens Død I Helveds Rike

Dimmu Borgir

Uren er aktens utfoldelse og tanke
Uten hemning i ukjent ekstase
Ei et tilbørlig ønske om å avle avkom for Gud
Frivillig nedsmittet og gjennomsyret
I kjødelig sødme
Fengslet av logn og ulydighet

Menneskets skrøpelige atferd
Må tuktes med heder og ære blir det sagt
Men godhet fødte evig ondskap kun
Da Edens tyrann skjenket frukten

Visdom berikes fritt i Dyrets mangfold
Når himmerikets salige urett
Og svulstige barmhjertighet
Vekker forkastelse ved vårt åsyn

Gnisten har slått flamme
Og piner i pestilensens vilje
De ynkelige slaver knelende i skam
Besvangret med skyld og miskunn

Ætlinger som sverger eden
Med troskapsløfte om å ugjøre freden
A styrte himmelslavers velvære
Og triumfere i kulde til Dyrets ære

Vredens beger renner over
I forherdelse fra opprørdjevlers svovelvind
Glødende, fra regionen av Belial's barn
Avlet hinsides harmens trossende tind

De siste tegn fra Kristi tapende engler
Brenner ubønnhørlig i ravnens ild

Smertefull og blek er døden
Med blodstyrtning fra lysets gild
Dødens fremmøte sparer ingen
Det fromme liv kveles av egne tunger
Den kosteligste jord blir pyntet
Med fattigdom og hunger

Utspente vinger over Mørkets dype svelg
Satt til verden for å meske seg
Med pest og død
Fråtsende i synd og hor

Overmakten fra polens bastarder
Nærer behag i syndens hierarki
Et evig liv i paradisi
Er fullkommenhet i Satans dynasti